

Jméno a příjmení žáka _____

1. Čti a hledej vetřelce (= slovo, které do textu svým významem nepatří). Vetřelce ihned **tužkou označuj**.

U perníkové chaloupky

„Počkej,“ řekl Jeníček, „já vylezu *syn* na střechu, ulomím kus perníčku a budeme se mít dobře.“ „Ale jestli na nás přijdou,“ strachovala se Mařenka - ale Jeníček byl *syťý* už na střeše a loupal perníček a Maruše jej dolů házel. I poslala bába dědka, aby se šel podívat ven - že se jí zdá, jako by někdo loupal perníček. Dědek tedy šel ven a ptá se: „Kdopak to na mé střeše loupá *sýr* perníček?“ „Ale dědečku, to je jen větříček,“ tenkým hláskem odpověděla Mařenka pod oknem - a dědek se s tím *syrový* spokojil. Děti se najedly a pod oknem se uložily k spánku. Ráno si Jeníček zase vlezl na střechu, aby si uloupnul kus *sychravý* perníčku, a bába zase poslala dědka se podívat. Mařenka chtěla zase dědečka odbýt, ale on ji viděl a šel to bábě povědět. „Jeníčku, musíme utéct, jinak bude s námi *usychat* zle,“ volala Mařenka na Jeníčka, neboť slyšela, jak bába dědka posílá, aby jí ty děti přivedl, že si je upeče. Jeníček skočil ze střechy, ale to už byl dědek u nich a táhl je *sýkora* dovnitř. Než se děti vzpamatovaly, byly zavřené v kleci a bába přikládala do pece. „Skoč dědku ještě pro bylinky a pro *sýček* brambory na zahrádku,“ obrátila se bába na dědka, když už byla pec rozpálená do běla. „Já zatím děti *sysel* upeču.“ Dědek odešel a bába otevřela dvířka od pece. Pak k nim připravila velkou lopatu a šla pro Mařenku do *syčet* klece. Vytáhla jí ven a poručila jí: „Sedni si na tu lopatu.“ Mařenka ale byla chytrá a tak hned poznala, že jí bába chce na lopatě strčit do pece. Proto dělala, jako že si na lopatu neumí *sypat* sednout. „Ta lopata hrozně klouže, babičko,“ řekla nakonec Mařenka. „Jak si na ní mám sednout?“ Bába se podívala nad tou nešikovností a řekla: „Počkej, já ti to ukážu.“ Jakmile si ale bába sedla na lopatu, Mařenka na nic nečekala a lopatu i s bábou šoupla do pece. Pak otevřela klec, chytila Jeníčka za ruku a opatrně spolu vyšli před chaloupku. Dědek byl naštěstí daleko v zahradě a tak děti na nic nečekaly a utíkaly, seč jim nohy stačily, k domovu. Tam našly nešťastného tátu, který měl z jejich návratu velkou radost. Zlou macechu vyhnali a žili spolu šťastně dlouhá léta.

2. Vetřelce z textu vypiš ve stejném pořadí, v jakém jsi je našel v textu:

.....

.....

.....

.....